

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudců JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce: **město Trutnov**, se sídlem Slovanské náměstí 165, Trutnov,

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 7. 2019, č. j. MPSV-2019/143421-231

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

[1] Žalobce město Trutnov se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného Ministerstva práce a sociálních věcí (dále též jako „MPSV“) ze dne 18. 7. 2019, č.j. MPSV-2019/143421-23, označeného jako „Rozhodnutí o poskytnutí doplatku neinvestiční účelové dotace z kapitoly 313 – MPSV státního rozpočtu roku 2019 na pokrytí výdajů na činnosti vykonávané obcí s rozšířenou působností v agendě sociálně-právní ochrany dětí za rok 2018“ (dále též jako „*Rozhodnutí*“), jímž žalovaný rozhodl též o nevyplacení části doplatku dotace.

[2] Žalobce v podané žalobě uvedl, že napadeným Rozhodnutím žalovaný jako poskytovatel rozhodl o poskytnutí doplatku neinvestiční účelové dotace z kapitoly 313 – MPSV státního rozpočtu roku 2019 na pokrytí výdajů na činnosti vykonávané obcí s rozšířenou působností v agendě sociálně-právní ochrany dětí (dále též jako „*SPOD*“) v roce 2018 pro příjemce město Trutnov ve výši xxxx Kč. Současně žalovaný rozhodl o tom, že z požadavku žalobce uvedeného

v žádosti o doplatek dotace na výkon SPOD za rok 2018 nebyly přiznány finanční prostředky ve výši xxxx Kč. Bližší zdůvodnění částky nepřiznaných finančních prostředků uvedl žalovaný v průvodním dopise k Rozhodnutí ze dne 30. 7. 2019 s tím, že kráceny byly výdaje na kurzy bez akreditace Ministerstva práce a sociálních věcí, výdaje na psychologické vyšetření nezletilého pro umístění do náhradní rodinné péče a výdaje na smlouvu s psychologem zajišťující služby pro klienty orgánů sociálně-právní ochrany dětí, kde nedošlo k naplnění podmínek Metodiky Ministerstva práce a sociálních věcí pro poskytování dotací ze státního rozpočtu obcím s rozšířenou působností a hl. m. Praze na výkon agendy sociálně-právní ochrany dětí pro rok 2018. Tuto část krácení dotace žalobce nerozporuje.

[3] Žalobce nesouhlasí s Rozhodnutím v části, kterou nebyl přiznán doplatek dotace na nákup kancelářského vybavení v celkové výši xxxxx Kč, neboť je přesvědčen o nedůvodnosti krácení dotace na tento výdaj.

[4] Žalobce ke skutkovému stavu, jenž byl podkladem pro vydané rozhodnutí, uvedl, že předložil žalovanému žádost o doplatek dotace na výkon SPOD za rok 2018 a vyhodnocení vyúčtování dotace na výkon SPOD v roce 2018. Na základě této žádosti žalovaný vydal dne 18. 7. 2019 napadené Rozhodnutí, ve kterém krátil dotaci pro žalobce mimo jiné na výdaj na nákup kancelářského vybavení ke konci roku 2018 v celkové výši xxxxx Kč. Žalovaný v průvodním dopise ze dne 30. 7. 2019 k Rozhodnutí odůvodnil krácení dotace v této části následovně: *“Kráceny výdaje na nákup kancelářského vybavení ke konci roku 2018 v celkové výši xxxxxx Kč. Jelikož se jednalo o nákup IT vybavení, které mohlo, i s přihlédnutím k nedostatečným finančním prostředkům dotace, na které bylo vedení města před schválením výběrového řízení na nákup informováno, a povahy nákupu a zdůvodnění strany obce, být poráženo až v následujícím roce 2019 či rozděleno na dílčí nákupy. Jednalo se tak o nákup v rozporu se zásadami hospodárnosti, účelovosti a efektivnosti. Na problematiku nákupů ke konci roku byly obce ze strany MPSV v roce 2017 a 2018 upozorňovány.”*

[5] Žalobce dále uvedl, že výkon SPOD je žalobci uložen zákonem č. 359/1999 Sb., o sociálně právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, a poukázal na to, že sám žalovaný v průvodním dopise k Rozhodnutí sdělil, že *„Doplatek dotace je určen na pokrytí odůvodněných výdajů souvisejících se zabezpečením činností vykonávaných v oblasti SPOD ve smyslu ustanovení zákona č. 359/1999 Sb., které vznikly v roce 2018 a které převyšují dotaci poskytnutou v roce 2018. Příjemce použije finanční prostředky výhradně na pokrytí rozdílu mezi skutečnými výdaji vzniklými v souvislosti s výkonem SPOD v průběhu roku 2018 a poskytnutou dotací pro rok 2018, v souladu s vydaným rozhodnutím o poskytnutí doplatku a Metodikou Ministerstva práce a sociálních věcí pro poskytování dotací ze státního rozpočtu obcím s rozšířenou působností na výkon SPOD pro rok 2018, která byla schválena jako příkaz ministryně č. 39/2017.“*

[6] Žalobce dále upozornil, že z výše uvedené metodiky, jež je přílohou uvedeného příkazu ministryně č. 39/2017, vyplývá, a to z článku VIII. odst. 4, že z této dotace lze pořídit za stanovených podmínek i osobní počítače, a to v situaci: *„kdy je stávající majetek nefunkční, omezuje pracovníky v pracovní činnosti, narušuje bezpečnost a zdravé podmínky při výkonu práce nebo je jinak nevhodný pro účely výkonu SPOD“.*

[7] Podle žalobce je poskytnutí dotace ze státního rozpočtu nárokové, a to i s ohledem na ustanovení § 58 odst. 1 zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů (dále též jako „Zákon“), podle kterého náklady vzniklé v souvislosti s výkonem SPOD nese stát. Žalovanému jako správci kapitoly státního rozpočtu ukládá ustanovení § 39 odst. 3 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a změně některých souvisejících zákonů, soustavně sledovat a vyhodnocovat hospodárnost, efektivnost a účelnost vynakládání výdajů ve své kapitole. Obsah vlastních pojmů hospodárnost, efektivnost a účelnost

pak vymezuje zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů, v § 2 písm. m), n), o).

[8] Podle žalobce však žalovaný v Rozhodnutí (i) řádně nevymezil a neodůvodnil, v čem spatřuje rozpor se zásadami hospodárnosti, účelnosti a efektivnosti, (ii) jeho uvedené obecné tvrzení nemá oporu v zákoně (z něhož nevyplývá, že by se vybavení výpočetní technikou mělo uskutečňovat pouze na počátku roku, případně po částech, kdy tento navržený postup by plně nezaručoval kompatibilitu nových a starých stanov IT techniky z hlediska softwarového vybavení). Žalobce též nesouhlasí s argumentací žalovaného, že dotace je pouze jednoletá, neboť ze strany státu je vyžadováno, aby činnost městského úřadu žalobce, jako orgánu SPOD, byla vykonávána dlouhodobě v časovém rozmezí jistě přesahujícím žalovaným uváděný jeden kalendářní rok.

[9] Žalobce je toho názoru, že postupoval při nákupu výpočetní techniky na konci roku 2018 hospodárně, efektivně i účelně, a na základě transparentního výběrového řízení s tím, že nejprve poptal dodání stanic písemně u pěti dodavatelů, z nichž závaznou nabídku zaslali dva, a vybrána byla nabídka nejvhodnější (technicky způsobilá, současně nejlevnější). Zaměstnancům orgánu sociálně-právní ochrany dětí (dále též jako „OSPOD“) pak bylo obměňováno vybavení zakoupené v roce 2014, a to nikoli jako nové, ale jednalo se o tzv. repasovanou techniku. V průběhu roku 2018 se na této technice začaly objevovat nejrůznější problémy zapříčiněné především starým operačním systémem Windows XP, kterému již od roku 2014 není ze strany společnosti Microsoft poskytována podpora, a reálně tak hrozilo její napadení útočníky. Dalším problémem byla malá operační paměť a jejich celkový malý výkon, čímž byla narušována plynulost práce zaměstnanců OSPOD. Pokud by výměna byla odkládána, zvyšovalo by se s plynutím času riziko napadení útočníky a uvedené problémy s využitím techniky by se prohlubovaly.

[10] Dále žalobce namítal, že žalovaný nepostupoval tak, aby v obdobných případech bylo postupováno stejně, když v roce 2018 byla provedena již druhá etapa výměny výpočetní techniky na OSPOD žalobce, a žalobce postupoval shodně jako v předchozí první etapě, kdy ze strany žalovaného byla dotace přiznána a poskytnuta, aniž by byl postup žalobce jakkoli zpochybněn.

[11] Žalovaný ve svém vyjádření navrhl podanou žalobu zamítnout s tím, že základ sporu spočívá v nepřiznání požadavku na poskytnutí doplatku dotace ve výši xxxx Kč. V projednávaném případě se jednalo o částku, kterou žalobce vynaložil ke konci roku 2018 na nákup kancelářského vybavení, které však mohl pořídit v následujícím kalendářním roce 2019 nebo jehož pořízení mohl žalobce rozložit na více dílčích nákupů. Krácení doplatku dotace bylo ze strany žalovaného odůvodněno tím, že vedení města Trutnov bylo před vyhlášením výběrového řízení informováno o tom, že pořízení IT vybavení nebude možné uhradit z prostředků řádné neinvestiční účelové dotace MPSV na pokrytí výdajů spojených s agendou SPOD, a tedy se jednalo o nákup v rozporu Metodikou, a to z důvodu rozporu se zásadami hospodárnosti, účelnosti a efektivnosti.

[12] Dále žalovaný uvedl, že obcím s rozšířenou působností je z Metodiky dobře známo, že účelová dotace na výkon SPOD je primárně určena k úhradě osobních výdajů a že k úhradě ostatních věcných a provozních výdajů, včetně nákupu IT vybavení, ji lze využít pouze v omezeném rozsahu. Každé větší nákupy drobného dlouhodobého majetku proto musí obec s rozšířenou působností pečlivě plánovat a zvažovat tak, aby na jeho pořízení měla dostatek prostředků z účelové dotace na výkon SPOD (při zachování limitu max. 20 % z celkové výše dotace) nebo z ostatních příjmů obce (příspěvek na výkon státní správy a ostatní příjmy). Žalobce v žádosti výslovně uvedl, že nákupem počítačového vybavení byla „dokončena výměna PC a monitorů

všem pracovníků OSPOD za zastaralou, poruchovou výpočetní techniku“. Jednalo se tudíž prokazatelně o výdaj předem plánovaný a předpokládaný, nikoli o výdaj neočekávaný a nepředvídatelný, vyvolaný např. úplnou nefunkčností stávajícího IT vybavení. Tento očekávaný výdaj tak měl být promítnut do žádosti žalobce o poskytnutí řádné účelové dotace na výkon SPOD na rok 2018 a dále mělo tomuto výdaji být přizpůsobeno průběžné čerpání a využití přiznané dotace na výkon SPOD na rok 2018. Při dodržení tohoto postupu nemuselo ze strany žalobce dojít k překročení výdajů na výkon SPOD nad výši přiznané účelové dotace na rok 2018 v rozsahu, který odpovídá výdajům na nákup IT vybavení. Nešlo o mimořádný nezbytný výdaj, na který je určen případný doplatek dotace. Postup žalobce tak skutečně nelze hodnotit jinak než jako nehospodárný, neúčelný a neefektivní.

[13] Žalovaný dále uvedl, že Metodika v čl. VIII. odst. 4 mezi uznatelnými výdaji z účelové dotace MPSV na výkon SPOD uvádí rovněž dlouhodobý majetek jako mobilní telefony, osobní počítače, fotoaparáty, kancelářské zařízení apod. Metodika pak požaduje, že tento dlouhodobý majetek, pořízený z účelové dotace MPSV na výkon SPOD, musí být používán k účelu, ke kterému byl jako nezbytný prostředek pořízený a nemůže být převeden na jiné oddělení. K nákupu nového majetku za účelem výměny stávajícího má pak docházet v situaci, kdy stávající majetek je nefunkční, omezuje pracovníky v pracovní činnosti, narušuje bezpečnost a zdravé podmínky při výkonu práce nebo je jinak nevhodný pro účely agendy SPOD.

[14] Poskytnutí doplatku účelové dotace MPSV na výkon SPOD se řídilo podmínkami stanovenými v dotační výzvě MPSV, č.j. MPSV-2019/4887-231, k předkládání žádostí o poskytnutí doplatku neinvestiční účelové dotace na činnosti vykonávané obcemi s rozšířenou působností a hl. m. Prahou v oblasti SPOD dětí za rok 2018 (dále též „*dotační výzva*“). V podmínkách této výzvy bylo stanoveno, že veškeré výdaje vykazované žadateli proti dotaci na rok 2018 musí být vynaloženy v souladu s Metodikou a že dodržení těchto podmínek bude předmětem kontroly. Žalovaný na základě uvedeného zdůraznil, že k využití dotace na určitý konkrétní výdaj, popřípadě k poskytnutí doplatku účelové dotace na určitý konkrétní výdaj, nepostačuje doložit, že se jedná o uznatelný výdaj přímo související s výkonem SPOD, ale je nutné vždy dodržet rovněž požadavek hospodárnosti, účelnosti a efektivnosti výdaje, jehož dodržení podléhá kontrole MPSV jako poskytovatele účelové dotace na výkon SPOD nebo doplatku dotace.

[15] K aplikaci ustanovení § 58 odst. 1 Zákona, podle kterého náklady vzniklé v souvislosti s výkonem SPOD nese stát, žalovaný uvedl, že citované ustanovení bylo v Zákoně zakotveno již od jeho účinnosti (tj. od 1. 4. 2000) s ohledem na skutečnost, že v době schvalování a účinnosti tohoto zákona byly v soustavě orgánů sociálně-právní ochrany dětí klíčovými články okresní úřady jako orgány státní správy spolu s MPSV jako jejich nadřízeným a kontrolním orgánem. Bylo proto zcela přirozené, že zákon v podstatě deklaratorně stanovil, že náklady spojené s výkonem SPOD hradí stát, neboť jinak tomu ani fakticky být nemohlo. Citovaný § 58 Zákona však zůstal zachován i poté, kdy od 1. 1. 2003 byly okresní úřady v soustavě orgánů SPOD nahrazeny obecními úřady obcí s rozšířenou působností, které výkony SPOD zajišťují v rámci přeneseného výkonu státní správy. V období od roku 2003 do roku 2007 pokrývaly obce rozšířenou působností náklady na výkon přenesené působnosti podle Zákona z všeobecného příspěvku na výkon státní správy. Od roku 2007 byl právě s odkazem na znění § 58 Zákona zakotven do zákona o státním rozpočtu samostatný dotační titul pro obce s rozšířenou působností a hl. m. Prahu na úhradu nákladů spojených s výkonem SPOD, který byl poskytován Ministerstvem financí z rozpočtové kapitoly Všeobecná pokladní správa. Od roku 2013 je tento dotační titul zařazen v rozpočtové kapitole 313 MPSV, které rozhoduje o přiznání dotace na základě žádosti jednotlivých obcí s rozšířenou působností a hl. města Prahy a obcím s rozšířenou působností poskytuje účelovou neinvestiční dotaci na náklady spojené s výkonem SPOD.

[16] Ustanovení § 58 Zákona však nelze interpretovat tak, že (i) zakládá obcím s rozšířenou působností nárok vůči státu na úhradu všech nákladů vzniklých v souvislosti s výkonem SPOD a (ii) veškeré nezbytné náklady obcí s rozšířenou působností spojené s výkonem SPOD musí být obcím hrazeny prostřednictvím účelové dotace MPSV na výkon SPOD nebo prostřednictvím doplatku této dotace. V rámci účelové dotace se obcím s rozšířenou působností hradí pouze takové uznatelné náklady spojené s agendou SPOD, které by jinak (bez výkonu této agendy) obcím vůbec nevznikly. Vedle účelové dotace MPSV slouží k financování SPOD rovněž příspěvek na výkon státní správy pro obce a kraje, neboť v souladu s § 58a Zákona je výkon SPOD svěřen do přenesené působnosti. Účelová dotace MPSV na výkon SPOD je určena pouze pro obce s rozšířenou působností a hl. město Praha, naproti tomu obce I. a II. stupně a kraje hradí náklady na výkon přenesené působnosti podle Zákona zejména z všeobecného příspěvku na výkon státní správy, aniž by tím byl porušován § 58 Zákona.

[17] Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:

[18] Žalovaný vydal pod č.j. MPSV-2019/143421-231 dne 18. 7. 2019 podle zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů a v souladu s vyhláškou č. 323/2002, o rozpočtové skladbě, ve znění pozdějších předpisů „*Rozhodnutí o poskytnutí doplatku neinvestiční účelové dotace z kapitoly 313 – MPSV státního rozpočtu roku 2019 na pokrytí výdajů na činnosti vykonávané obcí s rozšířenou působností v agendě sociálně právní ochrany dětí (podle zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „zákon č. 359/1999 Sb.“) za rok 2018*“, kterým (i) stanovil výši doplatku dotace pro příjemce město Trutnov ve výši xxxx Kč a (ii) z požadavku uvedeného v žádosti o doplatek dotace na výkon SPOD za rok 2018 nepřiznal finanční prostředky ve výši xxxxx Kč. Bližší odůvodnění nepřiznaných finančních prostředků žalovaný uvedl v průvodním dopise k uvedenému Rozhodnutí. Žalovaný v tomto průvodním dopise ze dne 30. 7. 2019 odůvodnil krácení dotace na nákup počítačového vybavení následovně: „*Krácení výdaje na nákup kancelářského vybavení ke konci roku 2018 v celkové výši xxxxxx Kč. Jelikož se jednalo o nákup IT vybavení, které mohlo, i s přihlédnutím k nedostatečným finančním prostředkům dotace, na které bylo vedení města před schválením výběrového řízení na nákup informováno, a povahy nákupu a zdůvodnění strany obce, být pořízeno až v následujícím roce 2019 či rozděleno na dílčí nákupy. Jednalo se tak o nákup v rozporu se zásadami hospodárnosti, účelovosti a efektivnosti. Na problematiku nákupů ke konci roku byly obce ze strany MPSV v roce 2017 a 2018 upozorňovány.*“

[19] Ministerstvo práce a sociálních věcí v návaznosti na § 58 odst. 1 Zákona a na § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o rozpočtových pravidlech“), stanovilo pro účely dotačního řízení a pro účely posouzení žádostí o dotaci ze státního rozpočtu podávaných obcemi s rozšířenou působností a hlavním městem Praha Metodiku Ministerstva práce a sociálních věcí pro poskytování dotací ze státního rozpočtu obcím s rozšířenou působností a hl. m. Praze na výkon agendy sociálně-právní ochrany dětí pro rok 2018 (dále též jako „Metodika“). Podle uvedené Metodiky je dotace určena na plnění povinností příjemce dotace uvedených v Zákoně a ve vyhlášce č. 473/2012 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o sociálně-právní ochraně dětí (část II. bod 1 Metodiky). Dotace ze státního rozpočtu (kapitoly MPSV) se poskytuje k financování běžných výdajů, které přímo souvisejí s výkonem agendy sociálně-právní ochrany dětí (část II. bod 2 Metodiky).

[20] V Metodice je dále stanoveno, že dotací se v souladu s § 3 písm. a) zákona o rozpočtových pravidlech rozumí peněžní prostředky státního rozpočtu poskytnuté příjemci

dotace na stanovený účel (část III. bod 1 Metodiky). Poskytovatelem dotace ze státního rozpočtu (dále jen „poskytovatel dotace“) se rozumí MPSV, které poskytuje finanční prostředky ze státního rozpočtu, určuje podmínky pro jejich poskytování a rozhoduje o účelu jejich vynakládání (část III. bod 4 Metodiky). Rozhodnutím o poskytnutí dotace se rozumí rozhodnutí o poskytnutí dotace z kapitoly 313 – MPSV státního rozpočtu na rok 2018, které je vydáno v souladu s § 14 odst. 4 zákona o rozpočtových pravidlech (část III. bod 7 Metodiky). Dotace je poskytována na základě § 14 zákona o rozpočtových pravidlech (část IV. bod 1 Metodiky). Využití dotace podléhá veřejnosprávní kontrole z hlediska dodržení kritérií hospodárnosti, účelnosti a efektivnosti v souladu se zákonem č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o finanční kontrole*“). Ministerstvo práce sociálních věcí jako poskytovatel vykonává veřejnosprávní kontrolu u příjemců dotace podle § 8 a 11 zákona o finanční kontrole (část VII. bod 2 Metodiky).

[21] Drobný dlouhodobý majetek (mobilní telefony, osobní počítače, fotoaparáty, kancelářské zařízení apod.), automobily a jiný majetek pořízený z dotace na výkon agendy SPOD, musí být používán k účelu, ke kterému byl jako nezbytný prostředek pořízený, a nemůže být převeden na jiné oddělení. Drobný dlouhodobý majetek, a podobně také automobily, pořízený z dotace na výkon agendy SPOD, by měl být používán pro účel výkonu agendy SPOD po přiměřenou dobu. Za efektivní a hospodárné využití finančních prostředků dotace nelze považovat výdaje za obměnu majetku pouze na základě skutečnosti, že je stávající majetek účetně odepsán. K nákupu nového majetku za účelem výměny stávajícího má docházet v situaci, kdy je stávající majetek nefunkční, omezuje pracovníky v pracovní činnosti, narušuje bezpečnost a zdravé podmínky při výkonu práce nebo je jinak nevhodný pro účely výkonu agendy SPOD (část VIII. bod 4 Metodiky).

[22] Z dotačního titulu lze hradit osobní výdaje a další provozní a věcné výdaje, a to v maximálním možném poměru 80:20 ve prospěch osobních výdajů a výdajů na vzdělávání a supervizi v poměru k ostatním výdajům. Přidělenou dotaci je možno vykázat pouze na osobní výdaje a výdaje na vzdělávání a supervizi, pokud se však příjemce dotace rozhodne pro vyúčtování dalších výdajů, nesmí tyto tvořit více než 20 % z celkových realizovaných výdajů hrazených z dotačního titulu, minimálně 80 % výdajů budou vždy tvořit osobní výdaje a výdaje na vzdělávání a supervizi (část VIII. bod 9 Metodiky).

[23] Žalované Ministerstvo práce a sociálních věcí vyhlásilo dotační řízení o poskytnutí doplatku neinvestiční účelové dotace na pokrytí výdajů na činnosti vykonávané obcí s rozšířenou působností v agendě sociálně-právní ochrany dětí za rok 2018 s tím, že cílem dotačního titulu je zajistit výkon sociálně-právní ochrany dětí v rámci přenesené působnosti na území obcí s rozšířenou působností a hlavního města Prahy na základě § 58 odst. 1 Zákona (článek 1). O doplatek dotace jsou oprávněny žádat ty obce s rozšířenou působností a hl. m. Praha, jestliže jako příjemce dotace na výkon SPOD vykazuje v souvislosti s výkonem agendy SPOD na rok 2018 výdaje přesahující částku dotace poskytnuté v rámci dotačního řízení pro rok 2018 (článek 2). Veškeré výdaje vykazované proti dotaci na rok 2018 a v rámci doplatku k dotaci na rok 2018 musí být vynaloženy v souladu s Metodikou Ministerstva práce a sociálních věcí pro poskytování dotací ze státního rozpočtu obcím s rozšířenou působností a hl. m. Praze na výkon agendy sociálně-právní ochrany dětí pro rok 2018 a jejími aktualizacemi pro rok 2018. Dodržení těchto podmínek bude předmětem věcné kontroly žádostí o doplatek dotace na výkon SPOD (článek 3.1).

[24] Žalobce zaslal dne 28. 1. 2019 žalovanému žádost o poskytnutí dotace na výkon činnosti obce s rozšířenou působností v oblasti SPOD v roce 2018, jejíž přílohou byl níže

uvedený dopis Ing. Jiřího Masaříka obsahující komentář k realizovaným výdajům v agendě SPOD v roce 2018.

[25] Z dopisu vedoucího odboru Kanceláře Městského úřadu xxxxx ze dne 24. 1. 2019 se podává, že žalobce pořídil v roce 2018 na základě výběrového řízení P18V00000122 25 kusů počítačů a 15 kusů monitorů. Z uvedeného nákupu bylo 8 kusů počítačů a 9 kusů monitorů v hodnotě xxxx Kč přiděleno pracovníkům sociálně-právní ochrany dětí. Tímto byla dokončena výměna počítačů a monitorů všem pracovníkům OSPOD za zastaralou a poruchovou výpočetní techniku.

[26] Žalovaný na uvedenou žádost reagoval emailem xxxx ze dne 23. 4. 2019 označeným jako Výzva k doplnění informací k žádosti o doplatek dotace SPOD, kterým vyzval žalobce mimo jiné o dodání následujících doplňujících podkladů: kopii jednotlivých původních dokladů (faktur) zaúčtovaných na rozpočtové položce 5137, (ii) komentář, zda byla poskytnuta informace při projednávání na poradě vedení města o nedostatku zbývajících prostředků z dotace na výkon SPOD.

[27] Dne 6. 5. 2019 poskytl na žádost žalovaného žalobce požadované informace, když mimo jiné uvedl, že informace na poradě vedení města o nedostatku zbývajících finančních prostředků z dotace na výkon SPOD poskytnuta byla, a to prostřednictvím tajemníka MěÚ Trutnov. Žalobce v uvedeném dopise dále upozornil, že z informačního materiálu týkajícího se upřesnění postupu obcí s rozšířenou působností, krajů a hl. m. Prahy při finančních vypořádání dotace na činnosti vykonávané v agendě SPOD, neuvádí žádnou zmínku, že by muselo být vedení města informováno o nedostatku financí.

[28] Na odůvodnění nepřiznání části dotace reagoval žalobce dopisem ze dne 8. 8. 2019, ve kterém sdělil žalovanému, že nesouhlasí s krácením dotace v části, kdy došlo ke krácení dotace na nákup kancelářského vybavení ke konci roku 2018 ve výši xxxxx Kč. K uvedenému žalobce sdělil, že původní IT vybavení, které bylo u části zaměstnanců OSPOD v roce 2018 obměněné, bylo nakoupené v roce 2014, a to nikoli jako nové, ale jednalo se o tzv. repasovanou techniku. V průběhu roku 2018 se na této technice začaly objevovat nejrůznější problémy zapříčiněné především starým operačním systémem Windows XP, malou operační pamětí a celkovým malým výkonem, čímž byla narušena plynulost práce zaměstnanců OSPOD. Hrozilo tak reálné nebezpečí, že bude muset dojít k omezení činnosti. Bylo proto rozhodnuto vyměnit tuto nevyhovující výpočetní techniku za počítače zakoupené v rámci výběrového řízení na nákup výpočetní techniky pro městský úřad. Tato výběrová řízení probíhají vždy v druhé polovině roku, kdy je již zřejmé, jak se vyvíjí hospodaření a jak vysoké finanční prostředky je možné uvolnit.

[29] Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně.

[30] Žalobce jako první žalobní bod namítl, že žalovaný odůvodnil své Rozhodnutí jen obecně a řádně nevymezil a neodůvodnil, v čem spatřuje rozpor se zásadami hospodárnosti, účelnosti a efektivnosti. Jedná se tak po obsahové stránce o námitku nepřezkoumatelnosti správního rozhodnutí pro nedostatek důvodů.

[31] Za nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů se považuje nedostatek důvodů skutkových. Nejvyšší správní soud k nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů v rozhodnutí

č.j. 2 Ads 58/2003-75 uvedl: „Nedostatkem důvodů pak nelze rozumět dílčí nedostatky odůvodnění soudního rozhodnutí, ale pouze nedostatek důvodů skutkových. Skutkovými důvody, pro jejichž nedostatek je možno rozhodnutí soudu zrušit pro nepřezkoumatelnost, budou takové vady skutkových zjištění, která utvářejí rozhodovací důvody, typicky tedy tam, kde soud opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem anebo tam, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy v řízení byly provedeny.“

[32] K otázce přezkoumatelnosti správního rozhodnutí se vyjádřil Nejvyšší správní soud též v rozhodnutí č.j. 8 Afs 267/2017 – 38, ve kterém mimo jiné uvedl: „Má-li být rozhodnutí přezkoumatelné, musí z něj být zřejmé, jaký skutkový stav vzal posuzující orgán za rozhodný a jak uvážil o pro věc podstatných skutečnostech, resp. jakým způsobem postupoval při posuzování těchto skutečností. Uvedené musí nalézt svůj odraz v odůvodnění dotčeného rozhodnutí. Je tomu tak proto, že jen prostřednictvím odůvodnění lze dovodit, z jakého skutkového stavu posuzující orgán vyšel a jak o něm uvážil. Povinností soudu je řádně se vypořádat se žalobní argumentací.“

[33] Obdobně lze na přezkoumatelnost správních rozhodnutí aplikovat rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 33 Cdo 1343/2014, podle kterého „Měřítkem toho, zda rozhodnutí soudu prvního stupně je či není přezkoumatelné, nejsou požadavky odvolacího soudu na náležitosti odůvodnění rozhodnutí soudu prvního stupně, ale především zájem účastníků řízení na tom, aby mohli náležitě použít v odvolání proti tomuto rozhodnutí odvolací důvody. I když rozhodnutí soudu prvního stupně nerybovuje všem požadavkům na jeho odůvodnění, není zpravidla nepřezkoumatelné, jestliže případné nedostatky odůvodnění nebyly - podle obsahu odvolání - na újmu uplatnění práv odvolatele.“

[34] Nejvyšší správní soud dále v rozsudku č.j. 1 Afs 92/2012-45 uzavřel, že „Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost pak je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat. Pokud však vyloží, proč se s danou námitkou neztotožňuje, nelze již hovořit o nepřezkoumatelnosti, byť by se závěr vyslovený správním orgánem jevil soudu zcela mylný a nepřijatelný.“

[35] Městský soud posoudil Rozhodnutí žalovaného optikou výše uvedených judikатурních závěrů a dospěl k závěru, že Rozhodnutí je přezkoumatelné, a to nejen samotné rozhodnutí, jehož důvody jsou spíše nastíněny, než osvětleny, ale další důvody pro postup žalovaného lze nalézt v dalších vysvětlujících přípisech. Z jeho odůvodnění je zřejmé, z jakého skutkového stavu žalovaný vyšel (plánovaný nákup IT vybavení pro pracovníky OSPOD, na konci roku 2018 v době, kdy byly vyčerpány prostředky z řádné dotace), když o takto zjištěném skutkovém stavu není mezi účastníky sporu, a nejedná se tedy o případ zmiňovaný výše citovaným rozhodnutím Nejvyššího správního soudu č.j. 2 Ads 58/2003-75 (*skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem*). Takto zjištěný skutkový stav následně žalovaný právně posoudil tak, že se jednalo zároveň o ne hospodárné, neefektivní a neúčelné nakládání s prostředky ze státního rozpočtu. Je pravdou, že v Rozhodnutí absentuje citace právní normy, která byla aplikována, její bližší výklad a upřesnění, z jakého důvodu dopadá na výše popsany skutkový stav, tedy v čem spatřuje žalovaný ve výše popsaném jednání zároveň ne hospodárné, neefektivní i neúčelné nakládání s finančními prostředky. Uvedené termíny totiž nelze ztotožňovat, byť je mezi nimi úzká provázanost. Uvedené však nečiní rozhodnutí nepřezkoumatelným, neboť nebylo na újmu žalobci, který byl schopen vymezit jednotlivé žalobní body (uvádí, z jakého důvodu nepovažuje nákup IT vybavení za ne hospodárný, neúčelný a neefektivní). Pokud žalobce uvádí, že žalovaný v Rozhodnutí řádně nevymezil, v čem spatřuje ne hospodárnost, neefektivnost a neúčelnost nakládání s prostředky ze státního rozpočtu, pak lze konstatovat, že žalovaný uvedenému dostal, byť se jednalo o odůvodnění velmi stručné. Stručnost odůvodnění však vyplývá s právního posouzení žalovaným, který takto zjištěný a mezi

stranami nesporný skutkový stav považoval za důvod pro krácení dotace, tedy jako použití finančních prostředků ne hospodárně, neefektivně a neúčelně.

[36] S ohledem na výše uvedené přezkoumal Městský soud v Praze napadené rozhodnutí po věcné stránce v mezích žalobních bodů.

[37] Podle žalobce je poskytnutí dotace ze státního rozpočtu nárokové a vychází ze znění § 58 odst. 1 Zákona s tím, že nesouhlasí s výkladem žalovaného, že zde byly důvody pro krácení dotace na plánovaný nákup výpočetní techniky pro zaměstnance OSPOD, neboť nákup na konci roku je ne hospodárný, neefektivní a neúčelný, zatímco na počátku roku příštího by již hospodárný byl. Dále uvádí, že naopak postupoval hospodárně, efektivně a účelně, což dokládá provedením transparentního výběrového řízení, jehož průběh popisuje. Žalovaný k uvedenému namítá, že § 58 Zákona nelze interpretovat tak, že (i) zakládá obcím s rozšířenou působností nárok vůči státu na úhradu všech nákladů vzniklých v souvislosti s výkonem SPOD, a (ii) veškeré nezbytné náklady obcí s rozšířenou působností spojené s výkonem SPOD, musí být obcím hrazeny prostřednictvím účelové dotace MPSV na výkon SPOD nebo prostřednictvím doplatku této dotace, když k financování SPOD slouží rovněž příspěvek na výkon státní správy pro obce a kraje.

[38] Podle § 58 odst. 1 Zákona náklady vzniklé v souvislosti s výkonem sociálně-právní ochrany, není-li dále stanoveno jinak, nese stát, s výjimkou nákladů na zřízení a provoz zařízení sociálně-právní ochrany, které nese zřizovatel tohoto zařízení, a s výjimkou nákladů, které vznikly pověřené osobě v souvislosti s výkonem sociálně-právní ochrany.

[39] Není pochyb o tom, že výkon sociálně-právní ochrany dětí je výkonem veřejné správy, a je obecními úřady obcí s rozšířenou působností vykonáván v přenesené působnosti (srovnej např. Rogalewiczová, R., Cilečková, K., Kapitán, Z., Doležal, M. a kol. Zákon o sociálně-právní ochraně dětí. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2018, 19 s). Z formulace citovaného ustanovení „náklady nese stát“ vyplývá, že veškeré výdaje na sociálně-právní ochranu dětí důvodně vynaložené orgány sociálně-právní ochrany dětí mají být hrazeny státem.¹ Obdobný závěr se objevuje též v odborné literatuře² „*Již od počátku existence zákona o sociálně-právní ochraně dětí je uplatňována zásada, že veškeré náklady spojené se sociálně-právní ochranou dětí nese stát. Ustanovení § 58 zák. o soc.-práv. ochraně dětí se v praxi projevuje především existencí samostatné dotace na výkon sociálně-právní ochrany pro obecní úřady obce s rozšířenou působností (do konce roku 2012 byla součástí kapitoly státního rozpočtu Všeobecná pokladní správa, od roku 2013 je rozpočtována v kapitole MPSV), zatímco ostatní agendy vykonávané v rámci přenesené působnosti jsou kryty státním příspěvkem na výkon státní správy.*“

[40] Na projednávaný případ pak lze přiměřeně aplikovat též závěry uvedené Nejvyšším správním soudem v rozsudku č.j. 5 Ans 7/2011-90. Nejvyšší soud se v uvedeném rozhodnutí zabýval otázkou úhrady výdajů důvodně vynaložených obcemi v souvislosti

¹ Podle § 4 odst. 1 Zákona sociálně-právní ochranu zajišťují orgány sociálně-právní ochrany, jimiž jsou a) krajské úřady, b) obecní úřady obcí s rozšířenou působností, c) obecní úřady a újezdni úřady; ustanovení tohoto zákona o obecních úřadech se vztahují i na újezdni úřady, d) ministerstvo, e) Úřad (Úřad pro mezinárodněprávní ochranu dětí, pozn. Městského soudu v Praze), f) Úřad práce České republiky - krajské pobočky a pobočka pro hlavní město Prahu (dále jen „krajská pobočka Úřadu práce“). Podle § 4 odst. 1 Zákona Sociálně-právní ochranu dále zajišťují a) obce v samostatné působnosti, b) kraje v samostatné působnosti, c) komise pro sociálně-právní ochranu dětí, d) další právnické a fyzické osoby, jsou-li výkonem sociálně-právní ochrany pověřeny, (dále jen "pověřená osoba").

² MACELA, Miloslav, Daniel HOVORKA, Adam KŘÍSTEK, Klára TRUBAČOVÁ a Zuzana ZÁRASOVÁ. § 58 (Náklady vzniklé v souvislosti s výkonem sociálně-právní ochrany). In: Hovorka, Daniel; Křístek, Adam; Macela, Miloslav; Trubačová, Klára; Zarasová, Zuzana Zákon o sociálně-právní ochraně dětí: Komentář [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2020-3-26]. ASPI_ID KO359_1999CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.

s konáním voleb do Evropského parlamentu, tedy shodně jako v projednávaném případě výdaji hrazenými obcemi ze svých rozpočtů na výkon veřejné správy, kterou vykonávají v přenesené působnosti.

[41] Nevyšší správní soud dospěl k následujícím závěrům. „Jediným ustanovením, které se přímo týká financování voleb do Evropského parlamentu, je § 66 zákona o volbách do EP³, jenž stanoví, že se výdaje správních úřadů a volebních orgánů spojené s volbami do Evropského parlamentu hradí ze státního rozpočtu. Z citovaného ustanovení plyne, že veškeré výdaje důvodně vynaložené správními úřady a volebními orgány v souvislosti s konáním voleb mají být financovány ze státního rozpočtu, a to v plném rozsahu. Zákon o volbách do EP ani jiné zákony nestanoví konkrétní mechanismus, jakým způsobem mají být výdaje ze státního rozpočtu hrazeny. Obce, kraje a hlavní město Praha v rámci činností vykonávaných v přenesené působnosti (§ 7 odst. 1 a 2 zákona o volbách do EP) hospodaří podle vlastního rozpočtu. Náklady vynaložené územními samosprávnými celky v souvislosti s konáním voleb patří mezi výdaje územních rozpočtů [§ 9 odst. 1 písm. c) a § 10 odst. 1 písm. c) zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů]. Nejsou tedy hrazeny přímo ze státního rozpočtu. Jelikož však mají být výdaje územních samosprávných celků spojené s volbami hrazeny v plné výši ze státního rozpočtu, musí být odpovídající finanční prostředky ze státního rozpočtu do územních rozpočtů převedeny. Podle dosavadní ustálené praxe jsou finanční prostředky k úhradě nákladů voleb poskytovány územním samosprávným celkům ze státního rozpočtu formou neinvestičních účelových dotací. Tyto účelové dotace na výdaje spojené s volbami odpovídají definici dotace uvedené v § 3 písm. a) zákona o rozpočtových pravidlech, podle níž se dotací rozumí peněžní prostředky státního rozpočtu, státních finančních aktiv nebo Národního fondu poskytnuté právnickým nebo fyzickým osobám na stanovený účel. Ostatně možnost poskytnutí takových dotací předvídá i § 7 odst. 1 písm. c) [dříve písm. d)] zákona o rozpočtových pravidlech, podle něhož mezi výdaje státního rozpočtu patří i dotace územním samosprávným celkům na jinou než podnikatelskou činnost. Jedná se tedy o zákonem předvídaný způsob financování rozpočtů územních samosprávných celků. Stanoví-li tedy § 66 zákona o volbách do EP, že se výdaje spojené s volbami hradí ze státního rozpočtu, pak mají územní samosprávné celky vůči státu subjektivní právo na plnou úhradu těch výdajů, které v této souvislosti důvodně vynaložily. Tomuto subjektivnímu právu odpovídá i povinnost orgánů státu poskytnout do rozpočtů územních samosprávných celků dotace ve výši odpovídající důvodně vynaloženým nákladům. Nejedná se v tomto případě o finanční vztah uvnitř soustavy hierarchicky uspořádaných orgánů podílejících se na výkonu státní správy. Účelová dotace je v podstatě náhradou za výdaje, které územní samosprávný celek vynaložil při výkonu přenesené působnosti z vlastního rozpočtu. Obce a kraje mají subjektivní právo na náhradu těchto výdajů. Není přitom podstatné, zda má být účelová dotace na výdaje spojené s volbami poskytnuta předem (jako „záloha“) či až zpětně po konečném vyúčtování výdajů. Rozhodné je pouze to, že obce a kraje mají právní nárok na poskytnutí účelové dotace ze státního rozpočtu na výdaje spojené s volbami, jež důvodně uhradily při výkonu státní správy, která na ně byla přenesena zákonem o volbách do EP. Při poskytnutí účelové dotace na náklady spojené s volbami se bezesporu jedná o nakládání s prostředky státního rozpočtu. Samotnému poskytnutí dotace do územních rozpočtů přitom předchází posouzení oprávněnosti uplatněného nároku.“

[42] V tomto směru je vymezený nárok žalobce vůči státu po právu. Nicméně tato skutečnost podle názoru soudu v daném případě nebyla zas až tak podstatná, i když ji žalobce v žalobě rozebírá – důvodem pro neposkytnutí části dotace není skutečnost, že by žalovaný neuznával nutnost náhrady těchto výdajů vůči obci státem, ale rozpor s konkrétním vyhlášeným dotačním titulem (soud poznamenává, že se jednalo o doplatek neinvestiční účelové dotace na pokrytí výdajů na činnosti vykonávané obcí v příslušném roce 2018). V tomto směru je nutné napadené rozhodnutí hodnotit, a to je spor mezi účastníky řízení. Ačkoliv tak stát nese náklady na shora uvedenou přenesenou působnost obcí (což je logické v tom směru, že se jedná o vlastní výkon státní správy státu v této působnosti), neznamená to však možnost obcí čerpat prostředky na tento výkon v rozporu s konkrétním dotačním titulem, což se v daném případě podle názoru soudu stalo (jednalo se o doplatek neinvestiční účelové dotace). Tato možnost sice je

³ Zákon č. 62/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu a o změně některých zákonů

v příslušném dotačním řízení povolena (shora zmíněný poměr 80:20), ale pouze v případě, kdy se jedná o víceméně nenadálou situaci a kdy je výkon státní správy v dosavadním prostředí nemožný (v tomto případě by se jednalo o zcela nefunkční výpočetní techniku). Nic takového v řízení žalobce netvrdil a nenasvědčují tomu ani okolnosti a celkový objem nákupu výpočetní techniky žalobcem.

[43] Žalovaný nepřiznal žalobci náklady ve výši xxxx Kč, jelikož se jednalo o nákup IT vybavení, které mohlo, i s přihlédnutím k nedostatečným finančním prostředkům dotace, na které bylo vedení města před schválením výběrového řízení na nákup informováno, a povahy nákupu a zdůvodnění strany obce, být pořízeno až v následujícím roce 2019 či rozděleno na dílčí nákupy. Jednalo se tak o nákup v rozporu se zásadami hospodárnosti, účelovosti (správně účelnosti, pozn. Městského soudu v Praze) a efektivnosti. Žalovaný tedy krátil dotaci na nákup 8 počítačů a 9 monitorů pro pracovníky OSPOD na konci roku 2018 s tím, že tento nákup mohl být s ohledem na nedostatek finančních prostředků z řádné dotace pořízen v roce následujícím, popřípadě rozložen do vícero částí.

[44] Finanční prostředky k úhradě nákladů vynakládaných obcemi s rozšířenou působností jsou poskytovány ze státního rozpočtu formou neinvestičních účelových dotací. Tyto účelové dotace na výdaje spojené s výkonem sociálně-právní ochrany odpovídají definici dotace uvedené v § 3 písm. a) zákona o rozpočtových pravidlech, podle kterého se dotací rozumí peněžní prostředky státního rozpočtu, státních finančních aktiv nebo Národního fondu poskytnuté právnickým nebo fyzickým osobám na stanovený účel. Jedná se tedy o výdaje státního rozpočtu podle § 7 odst. 1 písm. c) zákona o rozpočtových pravidlech, které jsou předmětem finanční kontroly ze strany správce kapitoly, který soustavně sleduje a vyhodnocuje hospodárnost, efektivnost a účelnost vynakládání výdajů ve své kapitole (§ 39 odst. 3 zákona o rozpočtových pravidlech). Podle § 11 odst. 4 písm. d) zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole, při veřejnosprávní kontrole vykonávané následně po vyúčtování operací kontrolní orgány prověřují, zkoumají a vyhodnocují u vybraného vzorku těchto operací zejména, zda přezkoumávané operace jsou v souladu s právními předpisy, schválenými rozpočty, programy, projekty, uzavřenými smlouvami nebo jinými rozhodnutími přijatými v rámci řízení a splňují kritéria hospodárnosti, účelnosti a efektivnosti. Uvedené pojmy pak citovaný zákon o finanční kontrole definuje v § 2 písm. m), hospodárností rozumí takové použití veřejných prostředků k zajištění stanovených úkolů s co nejnižším vynaložením těchto prostředků, a to při dodržení odpovídající kvality plněných úkolů, písm. n) efektivností rozumí takové použití veřejných prostředků, kterým se dosáhne nejvýše možného rozsahu, kvality a přínosu plněných úkolů ve srovnání s objemem prostředků vynaložených na jejich plnění, písm. o) účelností rozumí takové použití veřejných prostředků, které zajistí optimální míru dosažení cílů při plnění stanovených úkolů.

[45] Z výše uvedeného tedy vyplývá, že obce s rozšířenou působností (a nejen ty) mají vůči státu subjektivní právo na plnou úhradu těch výdajů, které důvodně vynaložily při výkonu sociálně-právní ochrany dětí v případě, že při vynaložení těchto výdajů bylo postupováno hospodárně, efektivně a účelně.

[46] Na citovaný zákon o finanční kontrole pak odkazuje též Metodika v části VII. bod 2, podle kterého využití dotace podléhá veřejnosprávní kontrole z hlediska dodržení kritérií hospodárnosti, účelnosti a efektivnosti v souladu se zákonem o finanční kontrole s tím, že MPSV jako poskytovatel vykonává veřejnosprávní kontrolu u příjemců dotace podle § 8 a 11 zákona o finanční kontrole.

[47] V daném případě žalobce namítal, že z pohledu uvedených pojmů není rozhodné, kdy došlo k nákupu výpočetní techniky, tedy zda se tak stalo na konci roku 2018 anebo na začátku roku 2019, či zda se tak stalo jedním nákupem nebo bylo rozloženo do více nákupů. Tato argumentace podle názoru soudu však s neposkytnutým doplatkem neinvestiční dotace přímo nesouvisí. Nákup výpočetní techniky, jejíž životnost je výrazně delší, než jeden rok, za situace, kdy se tak nestalo v přímé souvislosti s tím, že by dosavadní výpočetní technika byla v takovém stavu, že by v danou chvíli znemožňovala výkon státní správy, z tohoto dotačního programu odůvodnit nelze, neboť je to v rozporu s povahou a účelem této dotace (doplatku dotace) jako neinvestiční účelové na danou činnost v konkrétním roce. Skutečnost, že výpočetní technika byla zastaralá, nebo že se na ní počaly objevovat problémy s kompatibilitou softwaru, pak ještě nemůže odůvodnit možnost použití této dotace na nákup jiné výpočetní techniky z tohoto dotačního titulu. Soud v tomto směru uvádí, že pochopitelně stát musí nést náklady na výkon státní správy v této oblasti i z hlediska vybavení výpočetní technikou, která by neměla být příliš morálně zastaralá, nicméně pro tyto účely nemůže sloužit ten dotační titul, který žalobce využil.

[48] K charakteru tohoto výdaje pak soud znovu poukazuje na cíl dotačního titulu, jeho účel a podmínky pro případné použití na nákup výpočetní techniky. O doplatek dotace jsou oprávněny žádat ty obce s rozšířenou působností a hl. m. Praha, jestliže jako příjemce dotace na výkon SPOD vykazuje v souvislosti s výkonem agendy SPOD na rok 2018 výdaje přesahující částku dotace poskytnuté v rámci dotačního řízení pro rok 2018 (článek 2 dotační výzvy). Veškeré výdaje vykazované proti dotaci na rok 2018 a v rámci doplatku k dotaci na rok 2018 musí být vynaloženy v souladu s Metodikou. Podle uvedené Metodiky je dotace určena na plnění povinností příjemce dotace uvedených v zákoně o SPOD a ve vyhlášce č. 473/2012 Sb. Dotace ze státního rozpočtu (kapitoly MPSV) se poskytuje k financování běžných výdajů, které přímo souvisejí s výkonem agendy sociálně-právní ochrany dětí. K nákupu nového majetku (myšleno drobného dlouhodobého majetku jako mobilní telefony, osobní počítače, fotoaparáty, kancelářské zařízení apod.), za účelem výměny stávajícího, má docházet v situaci, kdy je stávající majetek nefunkční, omezuje pracovníky v pracovní činnosti, narušuje bezpečnost a zdravé podmínky při výkonu práce nebo je jinak nevhodný pro účely výkonu agendy SPOD. Z uvedeného tedy vyplývá, že drobný dlouhodobý majetek nemusí být v době výměny nutně nefunkční, postačí, když omezuje pracovníky v pracovní činnosti nebo narušuje bezpečnost a zdravé podmínky při výkonu práce nebo je jinak nevhodný. Nic takového žalobce v příslušném řízení netvrdil, v žádosti nevymezil, a v tomto směru to netvrdí ani v podané žalobě (kromě velice obecného poukazu na poměrně běžné zastarávání výpočetní techniky a problémy se softwarem, který však nelze ztotožňovat s nakoupenou výpočetní technikou). V tomto směru soud znovu uvádí, stejně jako žalovaný, že účelová dotace na výkon SPOD je primárně určena k úhradě osobních výdajů a že k úhradě ostatních věcných a provozních výdajů, včetně nákupu IT vybavení, ji lze využít pouze v omezeném rozsahu, potud, že podle části VIII. bod 9 Metodiky lze na neosobní výdaje použít maximálně 20 % z celkových realizovaných výdajů hrazených z dotačního titulu a pokud jsou splněny podmínky zde uvedené, což v daném případě žalobce nikdy neuváděl a okolnosti nákupu výpočetní techniky tomu ani v době rozhodování žalovaného nesvědčily.

[49] Podaná žaloba a žalobní body tento závěr žalovaného podle názoru soudu nemohou zpochybnit. Poukaz žalobce, že by nikde nebylo zakázáno pořizování výpočetní techniky na konci roku, soud uvádí, že nic takového podle jeho názoru z Rozhodnutí ani následné korespondence nevyplyvá. Podstatou této věci není použití dotace koncem roku (byť se v praxi lze s takovým postupem setkat), ale s nedodržením účelu dotace, která byla neinvestiční a určena na pokrytí nákladů na činnost státní správy v daném roce, nikoliv na nákup výpočetní techniky v žalobcem vykázaném objemu za situace, kdy nebylo v žádosti tvrzeno, že dosavadní výpočetní technika je náhle nefunkční a nelze na ní ve chvíli žádosti vykonávat státní správu.

Námítka žalobce, že v obdobných případech bylo postupováno stejně (první etapa výměny výpočetní techniky před rokem 2018) je nutné uvést, že každé dotační řízení má svůj účel a podmínky. Pokud v předchozích letech podmínky splněny byly, nebylo důvodu dotaci neposkytnout. Jak již ale bylo shora několikrát uvedeno, tento dotační titul primárně nebyl určen k nákupu výpočetní techniky v takovém rozsahu (byť třeba morálně zastaralé), a byť by ke konci roku z něj byly u žalobce finanční prostředky k takovému nákupu, neboť takový postup je v rozporu s účelem dotace a jejím charakterem. V tomto směru soud, stejně jako žalovaný, rovněž poukazuje na to, že dotace je jednoletá (to vyplývá přímo z této dotace a jejího účelu), a primárně tak měla sloužit k úhradě nákladů nutných poskytnout v daném roce 2018; bez ohledu na toto vymezení však nebyl nákupem výpočetní techniky za této situace a v tomto objemu dodržen účel neinvestiční dotace. Námítka žalobce, že postupoval hospodárně a efektivně pak v tomto směru nemůže obstát, neboť nebyl naplněn účel dotace, proto je již nadbytečné zabývat se jednotlivě otázkami hospodárnosti a efektivity použití prostředků z dotace. Pokud tak v tomto směru Rozhodnutí žádnou argumentaci neuvádí, nejedná se skutečnost, která by pro rozhodnutí byla právně významná, a výslovná absence v odůvodnění tak nezakládá nezákonnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů.

[50] Ze všech těchto důvodů soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).

[51] Ve věci soud rozhodl rozsudkem bez nařízení jednání, neboť účastníci proti takovému postupu neměli ve stanovené lhůtě námitek a jednání k projednání žaloby nebylo nutné, když soud neprováděl další dokazování (ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.).

[52] O nákladech řízení soud rozhodl dle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V řízení měl plný úspěch žalovaný, tomu však jako vykonavateli veřejné správy žádné mimořádné náklady nemohly vzniknout.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 11. června 2020

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu